

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการศึกษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ประเด็นใหญ่ ๆ 3 ประเด็นคือ

1. การวิเคราะห์แบบแผนการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของครัวเรือนในเขต กรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชานบทในทุกกลุ่มอาชีพ
2. เปรียบเทียบค่า Total Subsistence Consumption หรือ Minimum Required Consumption (ΣY_i^*) ที่แสดงถึงความต้องการพื้นฐานของผู้บริโภค รวม โดยเปรียบเทียบค่า ΣY_i^* นี้ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและ เขตชานบทในทุกกลุ่มอาชีพ
3. เปรียบเทียบค่า Subsistence Consumption (Y_i^*) ในแต่ละสินค้า โดยเปรียบเทียบค่า Y_i^* ในทุกพื้นที่ในทุกกลุ่มอาชีพ

ตัวเลขที่ได้จากการคำนวณและค่าสถิติต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในบทนี้ สามารถพิจารณาได้จากตารางที่แทรก ประกอบมาในบทนี้

เนื่องจากได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า งานวิจัยนี้ เป็นงานวิจัยประเภท Experiment research จึงได้ทำการทดลองแบ่งกลุ่มสินค้า (Commodity Grouping) เพื่อพิจารณาผลกระทบของการแบ่งกลุ่มสินค้าว่ามีผลต่อการคำนวณค่า Subsistence Consumption หรือไม่ ซึ่งผลจากการทดลองให้ผลที่ได้ไม่แตกต่างกันมากนัก นั่นคือ ถือได้ว่า การแบ่งกลุ่มสินค้าไม่มีผลกระทบต่อ การคำนวณค่า Subsistence Consumption ดังนั้นในบทนี้จึงได้เสนอผลของการแบ่งกลุ่มสินค้าที่ดีที่สุดใบบทนี้ ส่วนการแบ่งกลุ่มสินค้าแบบอื่นที่แตกต่างออกไป เสนอเพียงผลที่ได้จากการคำนวณและค่าสถิติต่าง ๆ ในภาคผนวก ข และภาคผนวก ค. เท่านั้น

4.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชานบทในทุกกลุ่มอาชีพ

เมื่อพิจารณาการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค รวม (Total Consumption : X_{17}) ของกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชานบท (พิจารณาจากตารางที่ 4.1 - 4.9) พบว่า

ในเขตกรุงเทพมหานคร จะมีแบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค รวมแตกต่างกัน ในบางกลุ่มอาชีพ โดยพิจารณาจาก ค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume : MPC) เห็นได้ว่า กลุ่มอาชีพระดับกลางและ กลุ่มอาชีพระดับสูงมีค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่มเท่ากันคือ 0.72 และเป็นค่าสูงสุด ในขณะที่กลุ่มอาชีพผู้ใช้แรงงานมีค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่มต่ำที่สุดเท่ากับ 0.69 ที่ระดับนัยสำคัญ 1% นั้นก็หมายความว่า กลุ่มอาชีพระดับกลางและกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขต กรุงเทพมหานคร เมื่อมีรายได้เพิ่ม เขาจะมีการบริโภคสินค้า เปลี่ยนไปในทางที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่เพิ่มขึ้นนี้จะเพิ่มไม่เท่ากับรายได้ที่เพิ่ม เพราะเขาจะเก็บออม เงินเอาไว้ส่วนหนึ่ง โดยเขาจะบริโภคเพิ่มเพียง 0.72 บาท เมื่อรายได้เปลี่ยนไป 1 บาท เท่านั้น ในขณะที่กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท คนในกลุ่มอาชีพ นี้จะมีความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่มเพียง 0.69 บาท สิ่งที่น่าสังเกตคือ ความโน้มเอียง ในการบริโภคเพิ่มของกลุ่มอาชีพระดับกลางและระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานครมีค่า เท่ากัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ ทั้งนี้เนื่องจาก รายได้และการครองชีพในทั้งสองกลุ่มอาชีพไม่แตกต่างกัน มากนัก

สำหรับในเขตเมือง ผลจากการศึกษาในงานวิจัยนี้ พบว่า แบบแผนของการใช้จ่าย เพื่อการบริโภค รวมมีลักษณะใกล้เคียงกันในแต่ละกลุ่มอาชีพ พิจารณาจาก ค่าความโน้มเอียง ในการบริโภคเพิ่ม เห็นได้ว่า กลุ่มอาชีพระดับกลาง กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานและกลุ่มอาชีพระดับ สูง มีค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่มเป็น 0.59, 0.58, 0.56 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้ เห็นว่า เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ในเขตเมืองจะมีแบบแผนของ ความ โนมเอียงในการบริโภคเปลี่ยนแปลงไปไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก

สำหรับในเขตชนบท ผลจากการศึกษาพบว่า แบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค รวมในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูง มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่ม พบว่า กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานมีค่าความ โนมเอียงในการบริโภคเพิ่มต่ำสุดเท่ากับ 0.57 ในขณะที่กลุ่มอาชีพระดับสูง มีค่าความโน้มเอียง ในการบริโภคเพิ่มเท่ากับ 0.61 ซึ่งเป็นค่าสูงสุด ที่ระดับนัยสำคัญ 1% นั้นก็หมายความว่า เมื่อ รายได้เปลี่ยนแปลงไปในทางเพิ่มขึ้น กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานมีความโน้มเอียงในการบริโภคเพิ่ม

ขึ้นเช่นกัน แต่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มคือ เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท คนในกลุ่มอาชีพ
ที่ใช้แรงงานนั้นจะมีความนิยมเชิงในการบริโภคเพิ่มเพียง 0.57 บาทเท่านั้น เช่นเดียวกับใน
กลุ่มอาชีพระดับสูง เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท คนในกลุ่มอาชีพระดับสูงจะมีการบริโภค
เพิ่มเพียง 0.61 บาทเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการครองชีพของกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานเป็น
ไปอย่างง่าย ๆ อีกทั้งรายได้ที่มีได้อยู่ในรูปตัวเงิน (Income-in-kind) โดยเฉพาะมูลค่า
ของสินค้าหรืออาหารที่ครัวเรือนผลิตหรือเพาะปลูกไว้เพื่อบริโภคเอง หรือได้รับมาโดยไม่ต้อง
ซื้อนั้นมีมูลค่าสูงกว่าคนในกลุ่มอาชีพระดับสูง

เมื่อพิจารณาไปถึงแบบแผนการใช้จ่ายในแต่ละสินค้า เห็นได้ว่า ในแต่ละกลุ่มกลุ่มอาชีพ
แต่ละพื้นที่มีแบบแผนการใช้จ่ายแตกต่างกันในบางสินค้า และมีการใช้จ่ายเหมือนกันในบางสินค้า
เช่น สินค้าหมวดอาหารและ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ (X_1) เป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพ
ที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลางและกลุ่มอาชีพระดับสูงทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง
และเขตชนบท สำหรับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (X_2) เป็นสินค้าจำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้
แรงงานและกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานและกลุ่มอาชีพ
ระดับกลางในเขตเมืองและชนบท แต่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสำหรับกลุ่มอาชีพระดับกลางในเขต
กรุงเทพมหานคร กลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตเมืองและเขตชนบท*

สินค้าประเภทยาสูบและผลิตภัณฑ์ (X_3) เป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับทุกกลุ่มอาชีพในเขต
กรุงเทพมหานคร เขตเมือง และ เขตชนบท

สินค้าประเภทเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม (X_4) เป็นสินค้าจำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้
แรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร และทุกกลุ่มอาชีพในเขตเมืองและเขตชนบท แต่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย
สำหรับกลุ่มอาชีพระดับกลางและกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร

* สินค้าฟุ่มเฟือยในความหมายในงานวิจัยนี้ พิจารณาจากค่า intercept ของสมการ
ที่มีค่าน้อยกว่าศูนย์หรือมีค่าเป็นลบ (Negative)

สินค้าหมวดที่อยู่อาศัยนั้น สินค้าภายในหมวด เช่น ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (X_5) ค่าเช่าเพิงและแสงสว่าง (X_6) เป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับทุกกลุ่มอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง และเขตชนบท แต่สินค้าอื่น ๆ ภายในหมวดนี้เช่น เฟอร์นิเจอร์และสิ่งทอที่ใช้ภายในบ้าน (X_7) เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสำหรับกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร ในขณะที่เครื่องมือเครื่องใช้ภายในบ้าน (X_8) และอุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้าน (X_9) ทุกกลุ่มอาชีพในเขตกรุงเทพมหานครรวมทั้งกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตเมืองถือว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย

สินค้าเกี่ยวกับการใช้จ่ายส่วนบุคคล (X_{10}) และการใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ (X_{11}) เป็นสินค้าจำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานและกลุ่มอาชีพระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร และทุกกลุ่มอาชีพในเขตเมืองและเขตชนบท แต่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสำหรับกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร (X_{12}) เป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับทุกกลุ่มอาชีพในเขตเมืองและเขตชนบท แต่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยในทุกกลุ่มอาชีพของเขตกรุงเทพมหานคร

ในเรื่องของการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ (X_{14}) เป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับทุกกลุ่มอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง และกลุ่มอาชีพระดับกลาง กลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตชนบท แต่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสำหรับกลุ่มอาชีพระดับต่ำในเขตชนบท

สำหรับการศึกษา (X_{15}) เป็นสินค้าที่จำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพระดับกลางและกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร และทุกกลุ่มอาชีพในเขตเมืองและเขตชนบท แต่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร

สินค้าเบ็ดเตล็ด (X_{16}) เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยเกือบทุกกลุ่มอาชีพในทุกพื้นที่ ยกเว้นกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานในเขตกรุงเทพมหานครและเขตเมือง

สรุปได้ว่า แบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้ารวมของครัวเรือนในแต่ละกลุ่มอาชีพจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ส่วนแบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในแต่ละสินค้าจะมีลักษณะที่แตกต่างกันในบางสินค้า และมีการใช้จ่ายที่เหมือนกันในบางสินค้า สินค้าที่มีแบบแผนของการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเหมือนกันในทุกกลุ่มอาชีพและในทุกพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่จำเป็นแก่การครองชีพ เช่น อาหารและเครื่องดื่มไร้แอลกอฮอล์ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ ค่าเช่าเพิงและแสงสว่าง เป็นต้น

ตารางที่ 4.1 แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของ กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	สัญลักษณ์ ของตัวแปร	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม				
- อาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	X ₁	351.29*	0.13*	0.34
- เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	X ₂	8.06*	0.00**	0.01
2. ยาสูบและผลิตภัณฑ์	X ₃	18.57*	0.01*	0.03
3. เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม	X ₄	38.59*	0.03*	0.07
4. ที่อยู่อาศัย				
- ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ	X ₅	61.10	0.18*	0.16
- เชื้อเพลิงและแสงสว่าง	X ₆	11.06*	0.04*	0.31
- เฟอร์นิเจอร์และสิ่งทอที่ใช้ภายในบ้าน	X ₇	7.32*	0.00***	0.00
- เครื่องมือเครื่องใช้ภายในบ้าน	X ₈	-9.96*	0.02*	0.12
- อุปกรณ์ที่ใช้ภายในบ้าน	X ₉	3.04	0.01*	0.12
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ				
- ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล	X ₁₀	11.55*	0.01*	0.23
- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ	X ₁₁	14.02	0.03*	0.04

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) แสดงผลการการใช้จ่าย เพื่อการบริโภคสินค้าของกลุ่มอาชีพที่ใช้จ่ายงานในเขตกรุง เทพมหานคร

(บาท : เดิม)

สินค้า (Commodity)	สัญลักษณ์ ของตัวแปร	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ				
- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร	X ₁₂	-4.13 (9.39)	0.06*	0.15
- ค่าช้อยานพาหนะ	X ₁₃	0.59 (0.86)	0.00	0.00
7. การบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ	X ₁₄	15.58 (6.92)	0.02*	0.03
8. การศึกษา	X ₁₅	-98.38* (17.24)	0.12*	0.18
9. การใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	X ₁₆	12.13 (6.90)	0.04*	0.13
Total Consumption	X ₁₇	437.41* (43.59)	0.69*	0.55

ค่าที่อยู่ในวงเล็บ คือค่า Standard errors of estimates

* Significant at 1% level

** Significant at 5% level

*** Significant at 10% level

ตารางที่ 4.2 แสดงสัมประสิทธิ์การบริโภคสินค้าของภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	351.70*	0.20*	0.41
- X ₂	-9.03	0.03*	0.06
X ₃	24.79*	0.01*	0.05
X ₄	-47.71	0.09*	0.24
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	48.46*	0.11*	0.19
- X ₆	31.16*	0.02*	0.11
- X ₇	5.86	0.00**	0.00
- X ₈	1.43**	0.01*	0.03
- X ₉	-1.69	0.01*	0.11
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	7.61*	0.02*	0.18
- X ₁₁	5.40	0.02*	0.03

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของกลุ่มอาชีพระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	-11.12 (8.33)	0.07*	0.16
- X ₁₃	-7.06 (5.70)	0.01*	0.01
7. X ₁₄	3.45 (4.15)	0.02*	0.07
8. X ₁₅	7.15* (2.19)	0.01*	0.10
9. X ₁₆	-31.01* (8.24)	0.09*	0.23
Total Consumption	381.09* (26.64)	0.72*	0.65

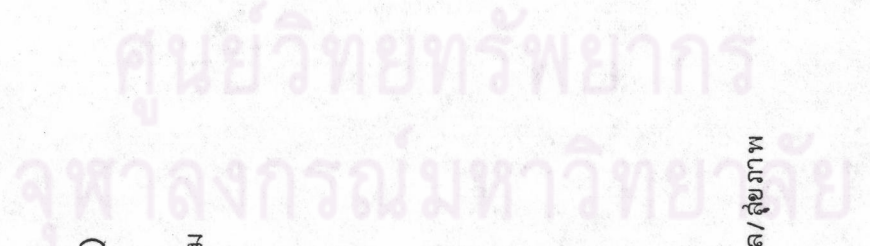
X₁₇

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates
 * Significant at 1 % level
 ** Significant at 5 % level

ตารางที่ 4.3 แสดงสมการการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของกลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตกรุงเทพมหานคร

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	440.07*	0.13*	0.41
- X ₂	13.61*	0.00*	0.01
2. X ₃	23.32*	0.01*	0.07
3. X ₄	-20.50*	0.07*	0.33
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	21.41	0.14*	0.32
- X ₆	56.45*	0.02*	0.14
- X ₇	-0.56	0.00*	0.06
- X ₈	-10.46*	0.01*	0.09
- X ₉	-15.78*	0.03*	0.20
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	-12.87	0.03*	0.21
- X ₁₁	-38.86*	0.05*	0.13



ตารางที่ 4.3 (ต่อ) แสดงผลการการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของ กลุ่มอาชีพ ระดับสูงในเขตกรุง เทพมหานคร

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	-71.78*	0.11*	0.58
- X ₁₃	-14.70	0.02*	0.01
7. X ₁₄	5.82	0.03	0.12
8. X ₁₅	42.65*	0.01*	0.04
9. X ₁₆	-30.22***	0.10*	0.24
Total Consumption X ₁₇	403.39*	0.72*	0.70

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

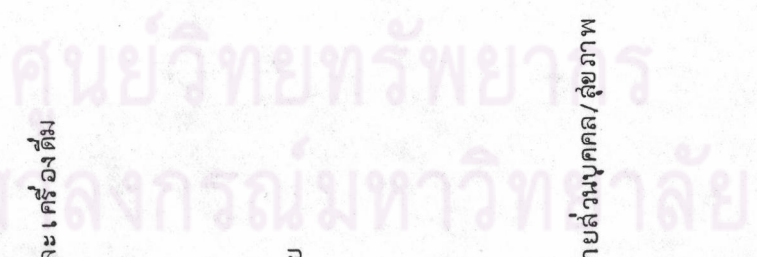
* Significant at 1 % level

*** Significant at 10 % level

ตารางที่ 4.4 แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานในเขตเมือง

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	227.56*	0.18*	0.31
- X ₂	3.38	0.01*	0.01
X ₃	16.21*	0.01*	0.02
X ₄	21.75*	0.04*	0.11
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	46.16*	0.11*	0.22
- X ₆	19.11*	0.02*	0.19
- X ₇	2.91***	0.01*	0.03
- X ₈	3.37*	0.01*	0.03
- X ₉	2.37*	0.01*	0.24
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	7.95*	0.01*	0.30
- X ₁₁	24.43*	0.01*	0.01



ตารางที่ 4.4 (ต่อ) แสดงผลการการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของครัวเรือนในเขตเมือง

(บาท : เดิม)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	1.07 (4.60)	0.05* (0.00)	0.17
- X ₁₃	3.11 (4.33)	0.01* (0.00)	0.01
7. X ₁₄	7.47 (6.38)	0.04* (0.01)	0.06
X ₁₅	2.64 (2.10)	0.02* (0.00)	0.10
X ₁₆	0.35 (6.76)	0.07* (0.01)	0.19
Total Consumption	437.47* (27.87)	0.59* (0.02)	0.47
X ₁₇			

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

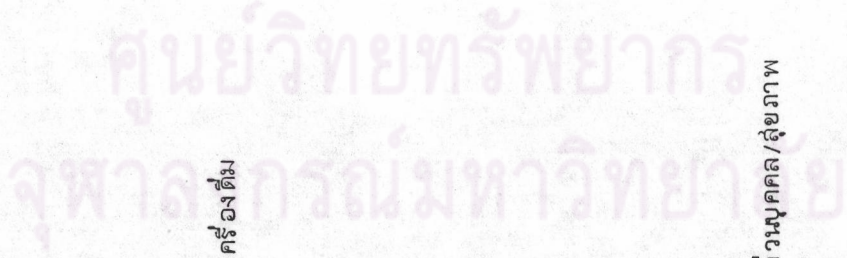
* Significant at 1 % level

*** Significant at 10 % level

ตารางที่ 4.5 แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของภาคครัวเรือนระดับกลางในเขตเมือง

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	357.94*	0.13*	0.29
- X ₂	7.74***	0.01*	0.04
2. - X ₃	20.34*	0.02*	0.10
3. - X ₄	32.62*	0.05*	0.12
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	51.86*	0.07*	0.29
- X ₆	30.18*	0.01*	0.07
- X ₇	1.97	0.01*	0.04
- X ₈	9.46*	0.01*	0.04
- X ₉	4.96*	0.01*	0.09
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	8.15*	0.02*	0.16
- X ₁₁	31.03*	0.01	0.00



ตารางที่ 4.5 (ต่อ) แสดงผลการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของ กลุ่มอาชีพระดับกลางในเขตเมือง

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	25.96* (7.13)	0.04*	0.12
- X ₁₃	10.43 (4.97)	0.00**	0.00
7. X ₁₄	7.21 (7.53)	0.04**	0.08
8. X ₁₅	14.35* (1.79)	0.00*	0.01
9. X ₁₆	-68.68* (24.48)	0.16*	0.15
Total Consumption X ₁₇	540.56* (45.80)	0.60*	0.41

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

* Significant at 1 % level

** Significant at 5 % level

*** Significant at 10 % level

ตารางที่ 4.6 แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของครัวเรือนระดับสูงในเขตเมือง

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	395.20*	0.11*	0.30
- X ₂	-9.75*	0.02*	0.07
X ₃	19.06*	0.01*	0.03
X ₄	52.51*	0.03*	0.09
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	75.86*	0.10*	0.12
- X ₆	39.55*	0.01*	0.14
- X ₇	7.98*	0.00*	0.01
- X ₈	-6.23	0.02*	0.09
- X ₉	4.69*	0.01*	0.17
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	15.69*	0.01*	0.14
- X ₁₁	29.80*	0.01*	0.01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ) แสดงผลการใช้จ่ายเพื่อการบริหาร ภูมิภาคของ กุญแจอาชีพ ระดับสูงในเขตเมือง

(บาท : เดิม)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	33.93*	0.05*	0.12
- X ₁₃	27.93	0.01*	0.01
7. X ₁₄	6.32	0.03	0.08
8. X ₁₅	20.75*	0.01*	0.06
9. X ₁₆	-41.38***	0.15*	0.16
Total Consumption X ₁₇	667.19*	0.57*	0.44

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

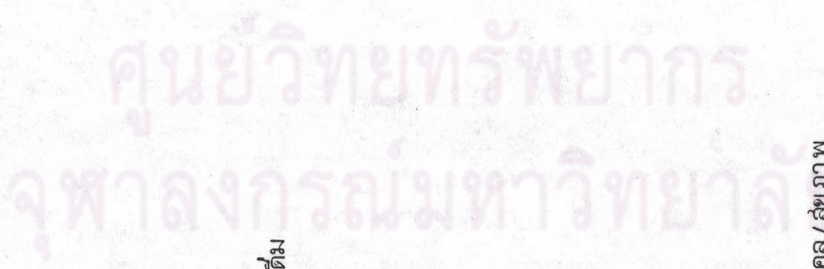
* Significant at 1 % level

*** Significant at 10 % level

ตารางที่ 4.7 แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานในเขตชนบท

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	234.25*	0.17*	0.28
- X ₂	3.12*	0.01*	0.02
- X ₃	14.69*	0.01*	0.02
- X ₄	33.83*	0.03*	0.06
2. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	39.25*	0.09*	0.03
- X ₆	18.14*	0.02*	0.11
- X ₇	6.27*	0.01*	0.02
- X ₈	2.12	0.01*	0.03
- X ₉	2.41*	0.01*	0.18
3. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	7.82*	0.01*	0.13
- X ₁₁	16.23*	0.02*	0.03



ตารางที่ 4.7 (ต่อ) แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานในเขตชนบท

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	8.03* (1.74)	0.03* (0.00)	0.12
- X ₁₃	3.20 (2.55)	0.01* (0.00)	0.00
- X ₁₄	-23.28* (3.51)	0.08* (0.00)	0.14
8. X ₁₅	1.43 (0.63)	0.01* (0.00)	0.05
9. X ₁₆	-5.17 (5.78)	0.07* (0.06)	0.06
Total Consumption X ₁₇	359.95* (15.86)	0.58* (0.02)	0.32

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

* Significant at 1 % level

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการการใช้จ่าย เพื่อการบริโภคสินค้าของ กลุ่มอาชีพในระดับกลางในเขตชนบท

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	310.09*	0.13*	0.30
- X ₂	5.69**	0.01*	0.03
2. X ₃	17.15*	0.01*	0.09
3. X ₄	30.39*	0.05*	0.13
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	48.00*	0.07*	0.09
- X ₆	27.23*	0.01*	0.06
- X ₇	3.69***	0.01*	0.04
- X ₈	5.36**	0.01*	0.05
- X ₉	3.82*	0.01*	0.09
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	7.13*	0.02*	0.14
- X ₁₁	48.36*	0.02	0.01

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) แสดงสมการการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของครัวเรือนกลางในเขตชนบท

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	19.81*	0.04*	0.12
- X ₁₃	8.22*	0.01*	0.01
7. X ₁₄	3.47	0.04*	0.07
8. X ₁₅	9.11*	0.00	0.03
9. X ₁₆	-74.25*	0.16*	0.18
Total Consumption X ₁₇	439.46*	0.60*	0.42

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

* Significant at 1 % level

** Significant at 5 % level

*** Significant at 10 % level

ตารางที่ 4.9 แสดงสัมประสิทธิ์การใช้จ่าย เพื่อการบริโภคสินค้าของ กลุ่มอาชีพระดับสูง ในเขตชนบท

(บาท: เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
1. อาหารและเครื่องดื่ม			
- X ₁	366.39*	0.12*	0.22
- X ₂	-5.93***	0.02*	0.07
2. X ₃	18.89*	0.01*	0.03
3. X ₄	50.51*	0.03*	0.10
4. ที่อยู่อาศัย			
- X ₅	-7.98	0.14*	0.17
- X ₆	35.69*	0.01*	0.15
- X ₇	9.11*	0.00*	0.01
- X ₈	-1.59	0.02*	0.07
- X ₉	3.81*	0.01*	0.17
5. การใช้จ่ายส่วนบุคคล/สุขภาพ			
- X ₁₀	15.33*	0.01*	0.14
- X ₁₁	25.25*	0.01*	0.02

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) แสดงสมการการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าของ กลุ่มอาชีพระดับสูงใน เขตชนบท

(บาท : เดือน)

สินค้า (Commodity)	ค่า intercept	Regression Coefficient	R ²
6. การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ			
- X ₁₂	33.21* (8.33)	0.05* (0.00)	0.12
- X ₁₃	28.57* (10.79)	0.01* (0.00)	0.01
7. X ₁₄	6.93 (6.45)	0.03* (0.00)	0.08
8. X ₁₅	16.60* (1.94)	0.01* (0.00)	0.06
9. X ₁₆	-29.83*** (18.24)	0.14* (0.01)	0.17
Total Consumption X ₁₇	561.15* (39.23)	0.61* (0.02)	0.47

ค่าในวงเล็บคือค่า Standard errors of estimates

* Significant at 1 % level

*** Significant at 10 % level

4.2 เปรียบเทียบค่า Total Subsistence Consumption และ Total Minimum Required Consumption (γ_1^*) ในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชานบท ในทุกกลุ่มอาชีพ

ในหัวข้อนี้เป็นการเปรียบเทียบค่า การบริโภคเพื่อยังชีพรวม (Total Subsistence Consumption : $\Sigma\gamma_1^*$) ซึ่ง เป็นค่าที่ถือว่า เป็นตัวแทนเส้นวัดความยากจนหรือขีดความยากจนได้ พบว่า การบริโภคเพื่อยังชีพรวมหรือขีดความยากจนในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชานบทมีความแตกต่างกัน (พิจารณาจากตารางที่ 4.10) เห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครนั้น เส้นความยากจนในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานกลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูงไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยมีเส้นความยากจนเรียงตามลำดับคือ 1432.83, 1402.05 และ 1487.64 สำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูง

สำหรับในเขตเมืองและเขตชานบทนั้น เส้นความยากจนหรือขีดความจนมีลักษณะคล้ายกันคือ ค่าขีดความยากจนต่ำสุดในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานและสูงที่สุดในกลุ่มอาชีพระดับสูง เรียงตามลำดับคือ เขตเมืองมีขีดความจนเท่ากับ 1070.89, 1359.78 และ 1570.71 บาทตามลำดับ และเขตชานบทมีขีดความจนเท่ากับ 859.30, 1114.65 และ 1465.99 บาท สำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูงตามลำดับ ซึ่ง เส้นความยากจนหรือขีดความยากจนที่คำนวณได้นี้ ถือเป็นขอบเขตสูงที่สุดที่เราจะกำหนดระดับความยากจนในแต่ละกลุ่มอาชีพในแต่ละพื้นที่ได้

เมื่อพิจารณาในกลุ่มอาชีพเดียวกันในแต่ละพื้นที่ พบว่า กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานและกลุ่มอาชีพระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานครมีเส้นความยากจนหรือขีดความยากจนสูงที่สุดในขณะที่ในเขตชานบทของกลุ่มอาชีพทั้งสองมีขีดความยากจนต่ำสุด เรียงตามลำดับดังนี้คือ กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานมีขีดความยากจนเท่ากับ 1432.83, 1070.89 และ 859.30 บาท โดยที่กลุ่มอาชีพระดับกลางมีขีดความยากจนเท่ากับ 1402.05, 1359.78 และ 1114.65 บาท สำหรับเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองและเขตชานบทตามลำดับ ซึ่งที่น่าสังเกตก็คือ กลุ่มอาชีพระดับสูง ในเขตกรุงเทพมหานครจะมีขีดความยากจนต่ำกว่ากลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตเมืองโดยเปรียบเทียบ คือ ในเขตกรุงเทพมหานครจะมีเส้นความยากจนเท่ากับ 1487.64 บาท และในเขตเมืองเท่ากับ 1570.71 บาท ซึ่งเป็นค่าสูงที่สุดในขณะที่กลุ่มอาชีพระดับสูงในเขตชานบทมีค่าของขีดความยากจนน้อยที่สุด

สิ่งที่ตั้งไว้เป็นข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งคือ เส้นความยากจนที่คำนวณได้ในเขตกรุงเทพมหานคร ทุกกลุ่มอาชีพมีเส้นความยากจนไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในใจว่า เส้นความยากจนในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานจะต้องมีค่าต่ำที่สุด และกลุ่มอาชีพระดับสูงจะมีค่าของเส้นความยากจนหรือขีดความยากจนสูงที่สุด ทั้งนี้ น่าจะเป็นไปได้ว่า มาตรฐานการครองชีพในเขตกรุงเทพมหานครมีค่าสูง ดังนั้นไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มอาชีพใด ก็ต้องเผชิญกับมาตรฐานดังกล่าวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ค่า Total Subsistence Consumption หรือขีดความยากจนที่คำนวณได้นี้เมื่อเปรียบเทียบกับ Minimum Wage ก็ไม่แตกต่างจากมาตรฐานที่เป็นจริงเท่าไร ซึ่งทำให้ค่าขีดความยากจนที่คำนวณได้ให้ผลที่น่าพอใจ สามารถนำไปใช้ได้

เส้นความยากจนหรือขีดความยากจนที่คำนวณได้นี้ มีลักษณะของความยากจนสัมพัทธ์ (Relative Poverty) แฝงอยู่ด้วย เพราะ การใช้จ่ายเงินเพื่อบริโภคของบุคคลในแต่ละกลุ่มอาชีพย่อมเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี และหากแต่ละกลุ่มอาชีพฐานะดีขึ้น ลักษณะการบริโภคก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

4.3 เปรียบเทียบค่า Subsistence Consumption (γ_1^*) ในแต่ละสินค้า ในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง และ เขตชนบทในทุกกลุ่มอาชีพ

ในหัวข้อนี้เป็นการพิจารณาถึง การใช้จ่ายในการซื้อสินค้า เพื่อการบริโภคอย่างชีพในแต่ละสินค้า (Subsistence Consumption : γ_1^*) โดยพิจารณาว่าในแต่ละกลุ่มอาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง และเขตชนบท มีเปอร์เซ็นต์ของการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าเพื่อการบริโภคอย่างชีพในแต่ละสินค้า (γ_1^*) ต่อการบริโภคเพื่อการยังชีพรวม ($\Sigma \gamma_1^*$) เป็นร้อยละเท่าไร (โดยพิจารณาจากตารางที่ 4.11) ซึ่งค่าในวงเล็บคือ ค่าร้อยละเมื่อเปรียบเทียบกับ การบริโภคเพื่อยังชีพรวมเห็นได้ว่า ในเขตกรุงเทพมหานครนั้น สินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เป็นสินค้าจำเป็นที่ทุกกลุ่มอาชีพบริโภคสูงสุดคือร้อยละ 38.02 44.36 และ 42.15 ในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูงตามลำดับ สินค้าที่จำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (21.93) เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม (5.69) เชื้อเพลิงและแสงสว่าง (4.70) สินค้าเบ็ดเตล็ด (4.62) การใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ (3.67) และการบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจ (2.87) เป็นต้น สินค้าที่จำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพระดับกลางรองลงมา คือ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (14.39) เชื้อเพลิงและแสงสว่าง (4.07) ยาสูบและผลิตภัณฑ์ (3.01) และการใช้จ่ายส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.10 ตารางเปรียบเทียบค่า Subsistence Consumption หรืออัตราความยากจนในเขตกรุง เทพมหานคร เขตเมืองและชนบท
ในทุกลุ่มอาชีพ

บาท : เดือน

อาชีพ (Occupation)	ภาค (Region)	เขตกรุง เทพมหานคร	เขตเมือง	เขตชนบท
กลุ่มอาชีพที่ไร้แรงงาน		1,432.83	1,070.89	859.30
กลุ่มอาชีพระดับกลาง		1,402.05	1,359.78	1,114.65
กลุ่มอาชีพระดับสูง		1,487.64	1,570.71	1,465.99

(2.86) เป็นต้น และสินค้าจำเป็นที่สำคัญรองลงมาของกลุ่มอาชีพระดับสูง ได้แก่ ค่าเช่าบ้าน และค่าน้ำ (14.92) ค่าเชื้อเพลิงและแสงสว่าง (5.84) การศึกษา (3.42) และการบันเทิง (2.97) เป็นต้น

สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในเขตกรุงเทพมหานคร มีการใช้จ่ายในสินค้าเบ็ดเตล็ดสูงสุดในกลุ่มอาชีพระดับกลาง (6.76) และกลุ่มอาชีพระดับสูง (7.72) โดยที่ในกลุ่มอาชีพที่ใช้จ่ายแรงงาน มีการใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสารสูงสุด (5.32) สินค้าฟุ่มเฟือยของกลุ่มอาชีพที่ใช้จ่ายแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครที่รองลงมาคือ การศึกษา (4.75) และเครื่องมือเครื่องใช้ในบ้าน (1.91) แต่ในกลุ่มอาชีพระดับกลางสินค้าฟุ่มเฟือยที่รองลงมา ได้แก่ ยานพาหนะและการสื่อสาร (6.46) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม (5.79) และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (1.89) เป็นต้น สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยที่รองลงมาของกลุ่มอาชีพระดับสูง คือ ยานพาหนะ (6.36) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม (5.79) การใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ (2.47) และการใช้จ่ายส่วนบุคคล (2.29) เป็นต้น

ในเขตเมือง สินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ยังเป็นสินค้าที่จำเป็น และมีการบริโภคเพื่อยังชีพเมื่อเทียบกับการบริโภคเพื่อยังชีพรวมสูงสุด คือร้อยละ 43.37 39.34 35.74 ในกลุ่มอาชีพที่ใช้จ่ายแรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูง ตามลำดับ สินค้าที่จำเป็นสำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้จ่ายแรงงานรองลงไป ได้แก่ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (15.31) สินค้าเบ็ดเตล็ด (7.22) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม (6.38) การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ และการสื่อสาร (4.72) การบันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจ (4.29) เชื้อเพลิงและแสงสว่าง (3.79) สำหรับกลุ่มอาชีพระดับกลางสินค้าที่จำเป็นรองลงไปคือ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (11.16) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม (7.08) การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร (5.92) การบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ (4.03) เชื้อเพลิงและแสงสว่าง (3.32) เป็นต้น ส่วนกลุ่มอาชีพระดับสูงสินค้าที่จำเป็นรองลงไปคือ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (14.22) การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร (7.51) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม (6.14) เชื้อเพลิงและแสงสว่าง (3.87) รวมทั้งการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ (3.56) เป็นต้น

สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในเขตเมืองนั้น สินค้าเบ็ดเตล็ดทั้งในกลุ่มอาชีพระดับกลาง (10.87) และกลุ่มอาชีพระดับสูง (11.70) จะเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสูงสุด รองลงไปได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ในบ้าน (1.55) และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (0.99)

ในเขตชนบท สินค้าในหมวดอาหารและ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เป็นสินค้าจำเป็น และมีการบริโภคเพื่อยังชีพเมื่อเทียบกับการบริโภคเพื่อยังชีพ รวมถึงสัดส่วนในทุกชนชั้นคือร้อยละ 43.31, 41.15, 36.69 ในกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพระดับกลาง และกลุ่มอาชีพระดับสูงตามลำดับ ส่วนสินค้าจำเป็นที่สำคัญ erson ลงมา สำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน ได้แก่ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (13.74) เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม (7.14) การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและสื่อสาร (4.20) เชื้อเพลิง และแสงสว่าง (4.05) และการใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ (3.87) สำหรับในกลุ่มอาชีพระดับกลาง สินค้าจำเป็น erson ลงมา ได้แก่ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (11.61) เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม (7.22) การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและสื่อสาร (5.56) การบันเทิง และพักผ่อนหย่อนใจ (3.83) เชื้อเพลิง และแสงสว่าง (3.55) เป็นต้น ส่วนกลุ่มอาชีพระดับสูง สินค้าจำเป็น erson ลงมา ได้แก่ การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร (7.21) เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม (6.24) การบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ (3.57) เชื้อเพลิง และแสงสว่าง (3.77) เป็นต้น

สำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในเขตชนบทนั้น สินค้าเบ็ดเตล็ดจะเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสูงสุดสำหรับ กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน (6.81) และกลุ่มอาชีพระดับกลาง (9.28) แต่ในกลุ่มอาชีพระดับสูง สินค้าหมวดที่อยู่อาศัยคือ ค่าเช่าบ้านและค่าน้ำ (13.64) เป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสูงสุด สินค้าฟุ่มเฟือย erson ลงมา สำหรับกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงานคือการบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ (4.79) และสำหรับกลุ่มอาชีพระดับสูง สินค้าฟุ่มเฟือย erson ลงมาคือสินค้าเบ็ดเตล็ด (11.35) เครื่องมือ เครื่องใช้ภายในบ้าน (1.6) และ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (1.15) เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบค่า Subsistence Consumption ในแต่ละสินค้าหรือการ ใช้จ่ายในการซื้อสินค้า เพื่อการบริโภคพอยังชีพในแต่ละสินค้า กับขีดความยากจนซึ่งถือเป็นขอบเขต สูงสุดที่กำหนดระดับความยากจนในแต่ละกลุ่มอาชีพในแต่ละพื้นที่ข้างต้นดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ในขีดความยากจนของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ นั้น เขาได้ใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้า ประเภทใดเป็นสัดส่วนที่สูงสุดในขอบเขตของรายได้ที่เป็นขีดความยากจนที่เขาได้อยู่ จากผลการ ศึกษานี้โดยสรุปจะเห็นได้ว่า ในทุกกลุ่มอาชีพในทุกพื้นที่จะใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าที่จำเป็น คือ อาหาร และ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เป็นสัดส่วนที่สูงสุด รองลงมาคือ ค่าเช่าบ้านค่าน้ำ ค่า เชื้อเพลิง และแสงสว่าง สำหรับสินค้าอื่น ๆ ในแต่ละกลุ่มอาชีพ ในแต่ละพื้นที่อาจมีการ ใช้จ่ายในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปแล้วแต่ความสามารถในแต่ละกลุ่มอาชีพที่จะหาซื้อได้ ซึ่ง การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคพอยังชีพในแต่ละสินค้าโดยใช้จ่ายเป็นเปอร์เซ็นต์เท่าใดของขีด

ความยากจนในแต่ละกลุ่มอาชีพนั้นสอดคล้องกับผลการ ศึกษา เกี่ยวกับแบบแผนของ การใช้จ่ายในการ
บริโภคในแต่ละสินค้าที่ว่า บุคคลจะบริโภคสินค้าที่จำเป็น เช่น อาหารและ เครื่องดื่ม ค่าเช่าบ้าน
ค่าน้ำ ฯลฯ ในทุกกลุ่มอาชีพและทุกพื้นที่ ส่วนสินค้าอื่น ๆ ก็จะบริโภคแตกต่างกันไปตามระดับ
ความสามารถในแต่ละกลุ่มอาชีพ



ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.11 แสดงค่า Subsistence Consumption (Y_i) ในแต่ละสินค้าของกลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน กลุ่มอาชีพพระศกกลาง กลุ่มอาชีพพระศกล่าง

ในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมือง และเขตชานบท

บาท : เกิน

สินค้า	อาหารและเครื่องดื่ม		ยาสูบ		เสื้อผ้า		ที่อยู่อาศัย		การใช้จ่ายส่วนบุคคล		การใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ		การบันเทิง		การ		ΣY _i (Y sum)
	เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์	เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	บุหรี่	บุหรี่	เสื้อผ้า	เครื่องใช้ในบ้าน	ค่าเช่าบ้าน	ค่าเช่าที่ดิน	ค่าเช่าเครื่องใช้ในบ้าน	ค่าเช่าเครื่องใช้ในบ้าน	ค่าเช่ายานพาหนะ	ค่าเช่ายานพาหนะ	ค่าเช่ายานพาหนะ	ค่าเช่ายานพาหนะ	ค่าเช่ายานพาหนะ	ค่าเช่ายานพาหนะ	
1. เขตกรุงเทพมหานคร																	
- กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน	544.78	13.30	30.32	81.65	314.22	67.43	10.58	17.09	16.35	31.09	52.68	76.32	1.29	41.21	68.19	66.24	1,432.83
	(38.02)	(0.92)	(2.11)	(5.59)	(21.93)	(4.70)	(0.73)	(1.19)	(1.14)	(2.16)	(3.67)	(5.32)	(0.09)	(2.87)	(4.75)	(4.62)	(100.00)
- กลุ่มอาชีพพระศกกลาง	522.00	26.56	42.24	81.21	201.89	57.19	7.93	13.61	17.41	40.15	34.76	90.66	8.72	35.02	27.78	94.86	1,402.05
	(44.36)	(1.89)	(3.01)	(5.79)	(14.39)	(4.07)	(0.56)	(0.97)	(1.24)	(2.86)	(2.47)	(6.46)	(0.62)	(2.49)	(1.98)	(6.76)	(100.00)
- กลุ่มอาชีพพระศกล่าง	527.12	18.44	32.40	75.00	222.08	86.92	6.17	10.04	22.88	34.14	36.87	94.76	10.48	44.35	51.00	114.93	1,487.64
	(42.15)	(1.23)	(2.17)	(5.04)	(14.92)	(5.84)	(0.41)	(0.67)	(1.53)	(2.29)	(2.47)	(6.36)	(0.70)	(2.97)	(3.42)	(7.72)	(100.00)
2. เขตเมือง																	
- กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน	464.45	8.89	23.31	68.34	163.97	40.65	10.55	15.36	9.79	22.48	35.04	50.63	14.88	45.99	19.09	77.40	1,070.89
	(43.37)	(0.83)	(2.17)	(6.38)	(15.31)	(3.79)	(0.98)	(1.43)	(0.91)	(2.09)	(3.22)	(4.72)	(1.38)	(4.29)	(1.78)	(7.22)	(100.00)
- กลุ่มอาชีพพระศกกลาง	534.95	27.08	40.48	96.28	151.77	45.22	15.66	27.45	16.78	37.02	47.00	80.62	17.67	54.88	18.91	147.94	1,359.78
	(39.34)	(1.99)	(2.97)	(7.08)	(11.16)	(3.32)	(1.15)	(2.01)	(1.23)	(2.72)	(3.45)	(5.92)	(1.29)	(4.03)	(1.39)	(10.87)	(100.00)
- กลุ่มอาชีพพระศกล่าง	561.49	15.64	31.90	96.48	223.41	60.91	13.24	24.42	22.18	38.44	42.34	118.00	48.67	56.01	33.60	183.90	1,570.71
	(35.74)	(0.99)	(2.03)	(6.14)	(14.22)	(3.87)	(0.84)	(1.55)	(1.41)	(2.44)	(2.69)	(7.51)	(3.09)	(3.56)	(2.13)	(11.70)	(100.00)
3. เขตชานบท																	
- กลุ่มอาชีพที่ใช้แรงงาน	380.80	8.58	20.31	61.37	118.10	34.85	12.58	10.47	6.84	16.94	33.28	36.16	10.78	41.17	8.41	58.60	859.30
	(44.31)	(0.99)	(2.36)	(7.14)	(13.74)	(4.05)	(1.46)	(1.21)	(0.79)	(1.97)	(3.87)	(4.20)	(1.25)	(4.79)	(0.97)	(6.81)	(100.00)
- กลุ่มอาชีพพระศกกลาง	458.77	19.80	32.02	80.54	129.45	39.68	15.14	21.34	12.31	28.51	38.64	62.02	16.04	42.71	14.07	103.53	1,114.65
	(41.15)	(1.77)	(2.87)	(7.22)	(11.61)	(3.55)	(1.35)	(1.91)	(1.10)	(2.55)	(3.46)	(5.56)	(1.43)	(3.83)	(1.26)	(9.28)	(100.00)
- กลุ่มอาชีพพระศกล่าง	538.00	16.93	30.90	91.60	200.09	55.36	13.74	23.72	19.00	34.71	39.14	105.84	49.69	52.36	28.46	166.38	1,465.99
	(36.69)	(1.15)	(2.10)	(6.24)	(13.64)	(3.77)	(0.93)	(1.61)	(1.29)	(2.36)	(2.66)	(7.21)	(3.38)	(3.57)	(1.94)	(11.35)	(100.00)

ตัวเลขในวงเล็บเป็นค่า Y_i* เมื่อเทียบกับเป็นร้อยละของ ΣY_i